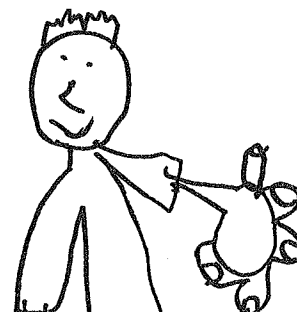

Lang zullen we leven!

Thema:	verjaardag
Leeftijd:	8-12 jaar
Aantal:	onbeperkt
Materiaal:	evenveel (stevige) stoelen als deelnemers, knusse stille vertelplek, touw, kleurige resten papier, potloden, stiften, vellen wit karton
Duur:	2 tot 3 uur
Vorm:	spelen, knutselen, een verhaal met gesprekje en een feest

Inleiding

Het is belangrijker een verjaardag te vieren, dan een geslaagd examen, een promotie of een overwinning. Want een verjaardag vieren betekent dat je aan iemand zegt: "Bedankt dat jij jij bent." Op een verjaardag zeggen we niet: "Bedankt voor wat je gedaan, gezegd, bereikt hebt." Nee, we zeggen: "Bedankt dat je geboren werd en bij ons bent." Zo heb ik een vriend die op zijn verjaardag door zijn vrienden wordt opgetild, naar de badkamer wordt gedragen en met kleren en al in een kuip vol water wordt geplonsd. Iedereen kijkt naar zijn verjaardag uit, ook de jarige zelf. Ik heb geen idee waar die traditie vandaan komt, maar opgetild en 'herdoopt' worden lijkt een prima manier om je leven te vieren. (Henri Nouwen, Hier en nu – Leven in de Geest, p.13, Lannoo)

Verloop

▪ spelen:

Iedereen krijgt een blanco kroon (gemaakt van wit karton) op zijn hoofd. Zet zoveel stoelen als deelnemers naast elkaar op een rij. Iedereen gaat (voorzichtig) op één stoel staan. Probeer nu met de hele groep op volgorde te gaan staan volgens de maand waarin iedereen geboren is, dit zonder één woord te zeggen én zonder de grond te raken. Laat daarna ieder om de beurt zijn geboortedatum zeggen. Deze wordt met een dikke stift op de kroon genoteerd. Als iedereen uiteindelijk in de juiste volgorde staat, gaan we in een kring zitten en mag ieder vertellen wat er zo mooi is aan een verjaardag.

▪ knutselen:

Iedereen krijgt een touw om de hals. We gaan geschenken uitdelen. Loop door elkaar en probeer op het signaal zo snel mogelijk arm in arm bij iemand te staan. Gevormde duo's worden naar een tafeltje gebracht waar kleurige, niet te grote veelvormige stukken papier, stift en potloden liggen. De ene tekent een geschenk dat de ander graag zou hebben en andersom. Deze geschenken worden dan op het touw om de hals geniet. Dit wordt meerdere keren herhaald. Zorg ervoor dat iedereen met iedereen eens een duo vormt.

▪ **een verhaal met een gesprekje achteraf:**

Toen de pinguïn zo lang alleen was dat hij niet meer wist of er nog wel iemand bestond, besloot hij zijn verjaardag te vieren. Dan kom ik daar tenminste achter, dacht hij. Hij nodigde iedereen uit. Want als er iemand zou bestaan, dan mocht die toch zeker komen, dacht hij. Dus schreef de pinguïn honderden brieven en stuurde hij die naar alle uithoeken van de wereld.. "Beste... Morgen vier ik mijn verjaardag. Als je nog bestaat, ben je welkom. De pinguïn"

Ik hoop wel écht dat er nog iemand bestaat, dacht hij. Dat zou dan best gezellig kunnen worden.

Omdat hij wilde dat het een warm feest werd, stookte de pinguïn de volgende dag grote vuren op het ijs. Hij bakte warme taarten, zette warme tafels neer met warme stoelen eromheen, hing een paar jassen op voor als iemand het tóch nog koud zou hebben en maakte warme gordijnen, die hij overal ophing tegen de ijskoude stormen die rondom zijn huis woedden.

Toen hij klaar was riep hij zo hard hij kon: 'Klaar! Kom maar!'

Maar er kwam niemand.

De pinguïn zat op de rand van een tafel en wachtte. Hij riep af en toe nog eens, boven de storm uit: 'Kom maar!' Maar er kwam niemand.

Nou, dacht hij toen, dan bestaat er dus niemand meer. Dan ben ik helemaal alleen.

Hij deed de vuren uit en stopte de taarten, tafels, stoelen en gordijnen onder het ijs.

Daarna ging hij op een kleine heuvel van sneeuw staan, waar de wind zo hard en zo koud mogelijk tegen hem aan kon blazen.

Maar toen hij daar een tijdje stond, waaide er plots een klein briefje tegen zijn voeten.

Hij raapte het op en las de dunne, bibberige letters: Pinguïn, Ik ben nog onderweg. Koud! De... Meer stond er niet

'Er was iemand onderweg!', dacht de pinguïn. Hij wist niet wie het kon zijn, en de brief zag er bleek en bevroren uit. Maar er bestond iemand die naar zijn verjaardagsfeestje wilde komen.

Hij stapte van de sneeuwheuvel af, keek om zich heen, zag de reusachtige witte leegte en begon zo te gloeien dat de sneeuw rondom hem smolt.

'Joepie!' riep hij 'joepie!'

(vrij naar Toon Tellegen, De verjaardag van de pinguïn)

Mogelijke gespreksvraagjes:

- Kan je in je eentje je verjaardag vieren? Waarom wel/niet?
- Krijg jij het ook zo warm (als de pinguïn) wanneer iemand je een "gelukkige verjaardag" wenst en wanneer je kaartjes en cadeautjes krijgt?
- Wordt er op jouw verjaardag iets speciaals gedaan? Mag je zelf het menu kiezen? Wordt het huis versierd? Trek je je mooiste en leukste kleren aan?
- ...

▪ **feest:**

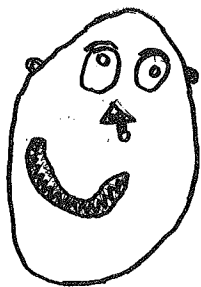
Bij elke verjaardag hoort er feest! We gaven elkaar al geschenken, iedereen heeft een kroon op het hoofd ... nu nog champagne (appelsap met spuitwater) en snoepkaart.

Tips en variatie

Hang ieders kroon duidelijk zichtbaar op in het lokaal, zodat iedereen in de loop van het jaar aan alle geboortedata herinnerd wordt en niemands verjaardag vergeten wordt.

Het is niet zo'n goed idee om deze activiteit te doen op het moment dat er iemand van de groep écht jarig is. Die persoon zou dan een heel speciaal verjaardagsfeestje krijgen, terwijl de anderen dat later op het jaar niet meer krijgen.

Het 'ik kom het wel te weten' - bosspel

Thema:	vertrouwen, vertrouwenspersonen, eerlijkheid
Leeftijd:	10-12 jaar
Aantal:	minimum 3, maximum 8 kinderen
Materiaal:	lakens met geheimen van begeleiding, papieren, pennen, groot bos
Duur:	1 tot 1,5 uur
Vorm:	bosspel

Inleiding

Ook zo benieuwd naar de geheimen van een ander? Wees gerust, je komt ze wel te weten. Al spelend. In ieder geval de moeite om mee te doen met dit spel! Want de winnende ploeg is op het einde vele geheimen rijker!

Verloop

Elk lid krijgt een papiertje en een pen. Op dat papiertje schrijft iedereen een geheimpje. Dit hoeft natuurlijk geen diep geheim te zijn, gewoon iets dat niet iedereen van je weet. In de aard van "mijn dikke teen staat krom" of "mijn ouders zijn gescheiden". Ook de begeleiding noteert een geheim van zichzelf, maar dan op een wit laken dat op hun rug wordt bevestigd.

De groep wordt in twee ploegjes verdeeld. We gaan allen samen naar het bos. Elke ploeg zoekt een kamp. In het bos lopen er enkele begeleid(st)ers rond met de lakens op de rug. De leden verspreiden zich in het bos. Op het fluitsignaal van de begeleiding start het spel. Het doel van het spel is dat de leden van één ploeg de geheimen van de andere ploeg te weten komen. Wanneer zij iemand tegenkomen van de andere ploeg en die kunnen tikken, mogen zij het geheim (op het papiertje) weten. Dat geheim moeten ze ook gaan melden aan hun eigen kamp. Hier zit iemand die alle geheimen noteert. Ook kunnen de leden bonuspunten sprokkelen door de geheimen van de begeleiding te weten te komen. Maar zij moeten opletten! Want als de begeleid(st)er hen tikt, worden ze een paar minuten gevangen gehouden alvorens ze terug kunnen meespelen.

Stop of onderbreek het spel niet wanneer er nog teveel geheimen leven. Zorg er ook voor dat alle leden op het einde op de hoogte zijn van alle geheimen.

Het spel wordt afgerond met een gesprek:

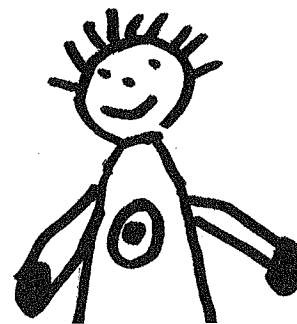
- Hoe zou jij het vinden als jouw geheim aan iedereen wordt verteld?
- Neem je wel eens iemand in vertrouwen?
- Wanneer zou je zelf een geheim doorvertellen? Wanneer absoluut niet?
- Wie heeft er de meeste geheimen? Waarvan stonden we echt verstoeld?

Tips en variatie

Je kunt ook één iemand als spion aanduiden bij het begin van het spel. Deze speelt eigenlijk voor de andere ploeg. Het is hoogstwaarschijnlijk dat de ploeg van de spion het spel zal winnen. Hoe verontwaardigd is de verliezende ploeg achteraf? En vindt de winnende ploeg dit wel eerlijk? Was dit niet een al te gemakkelijke overwinning?

Pest-gedichten-poster

- Thema:** ruzie, oorlog, pesten, binnen-en buitenkant
- Leeftijd:** 6-10 jaar
- Aantal:** onbeperkt
- Materiaal:** (groot, minstens A3) papier, tijdschriften, stiften, lijm en gedichten
- Duur:** 1 uur
- Vorm:** schrijven, spreken, tekenen

Verloop

Aan de kinderen wordt gevraagd in kleine groepjes een gedichtenposter te maken. Ieder groepje (3 tot 5 kinderen) krijgt een blad (groot formaat!). Op dat blad maken ze een tekening die bij het gedicht past. Als het blad volledig vol is, kan de tekst aangebracht worden. Dit kan op verschillende manieren uitgewerkt worden. De kinderen kunnen schrijven met alcoholstiften, werken met letters uit tijdschriften, ...

Het is leuk om hieraan gekoppeld een tentoonstelling te organiseren van alle gedichten en tekeningen, waarbij de kinderen vrij mogen rondlopen om de gedichten te lezen.

Eventueel kan een vloergesprek (= schrijfgesprek waarbij grote flappen op de vloer liggen) volgen over de inhoud van de gedichten.

Buitenkant

In mijn spiegel
woont er eentje,
waar ik echt
heel veel om geef.
We doen altijd
alles samen.
Tussen ons
loopt nooit iets scheef.
In mijn wijk
woont een meisje
met een vreemde buitenkant.
Op school
leer ik
haar kennen.
Tussen ons
groeide een band.
In mijn hoofd
groeide de wijsheid
dat een spiegel
enkel toont
hoe de voorgevel
er uitziet,
in plaats van
wat binnen woont.
(Marc De Loecht)

Roddelen

Wardje zegt:
"De meester zingt zo slecht."
Saartje zegt:
"De juf heeft een ei gelegd."
Klaasje zegt:
"De buur zijn haren zijn niet echt."
Piezeweizelut en fezelwezeltrut!
Weet je wat ik zeg?
"Die vieze vuile roddels
moeten weg!"
(Geert De Kockere)

Blauwhelm

Als hij me nog één keer uitdaagt,
Dan geef ik hem een klap.
En als hij Elsje nog eens plaagt,
trakteer ik met een trap.
Ik geen geduld?
Het is zijn schuld,
die tegendraadse schelm!
Ik moet hem niet,
dat stuk verdriet!
Bestel maar een blauwhelm!
(Marc De Loecht)

Honderd keer

Ik ben het beu,
Ik ben het zat.
Vandaag op school
Weer een potje straf gehad.
Honderd keer
'Ik mag niet roepen op de gang'
Maar ik ben ik ben zo onschuldig
als het schoolbehang.
Want het was Jeroen.
Jeroen! Jeroen!
En ik en ik,
Ik kon er honderd keer
niets aan doen.
(Geert De Kockere)

Vakantie: de dromen van je leden (of: de leden van je dromen?)

Thema:	het recht op en het verlangen naar vakantie, hoe vullen we onze vakantie in?
Leeftijd:	8-12 jaar
Aantal:	onbeperkt
Materiaal:	afhankelijk van de voorstellen van de leden (zie hieronder)
Duur:	een dagactiviteit (ook geschikt voor op kamp)
Vorm:	actief belevend spel

Inleiding

Iedereen verlangt wel af en toe naar vakantie. Iedereen heeft er ook recht op. Je op een goeie manier ontspannen en plannen hoe je je vakantie invult zijn de belangrijkste pijlers van deze activiteit. We denken dat ontspanning (ontsnapping?) in deze tijd van schooldruk en prestaties een belangrijke waarde is, niet alleen voor kinderen, maar ook voor volwassenen. Twee maanden lang elke dag uren computerspelletjes spelen, lijkt ons een wat enge of strakke vakantieplanning. Er is immers zoveel (leukers) te beleven ...

Vorbereiding

▪ Een vragenronde naar hoe ieder zijn/haar vakantie invult

Peil naar wat je leden tijdens de vakantie graag zouden doen. Dit kan zowel iets zijn dat ze effectief zullen doen, maar het mag ook een droom zijn ("dit had ik altijd al willen doen, maar we hebben er geen geld voor, het is te ver, mijn ouders hebben weinig tijd, ik kom er tijdens het jaar niet toe ..."). Elk kind doet dus één voorstel (in een kleine groep twee of drie voorstellen), wetende dat geen enkel voorstel te gek of niet haalbaar is.

Doe dit vragenronde een tijdje (een week?) op voorhand. Als begeleiding krijg je op die manier immers zicht op de dromen en verlangens van je leden en heb je nog voldoende tijd om die uit te voeren. De creativiteit van de begeleiding is belangrijk om deze activiteit te laten slagen. Ze staat of valt met het werk dat je erin stopt.

Verloop

Probeer de dromen van de leden te verwezenlijken. Vertrek met de hele groep 'op vakantie' en overbrug twee goed gevulde gevarieerde vakantie maanden op één dag. Iedereen beleeft dus dezelfde 'reis'. Er is ook telkens iets bij wat hij/zij zelf gewenst heeft. Bij 8-10-jarigen zal de begeleiding vooral zelf moeten bedenken hoe de dromen waargemaakt kunnen worden; 10-12-jarigen kunnen mee helpen nadenken en met inventieve ideeën aankomen om een bepaalde droom in vervulling te laten gaan. Ze zullen dit 'mee helpen denken' overigens heel leuk vinden.

▪ Klaar om te vertrekken?

Als alle leden aanwezig zijn, nemen we een vliegende start. De begeleiding verkleedt zich als piloot/treinchef of speelt voor reisbureau dat vakantiecheques uitdeelt aan de leden: "goed voor een spetterende 'twee maanden op één dag'-belevenis". Laat je leden zich ook in vakantieplunje (petje, zonnebrandolie, short en T-shirt) tooien. Je kunt je inkleding uiteraard nog uitbreiden: samen koffers pakken, met de trein of het vliegtuig rondreizen (stoelen achter elkaar in het lokaal als passagierszetels), een fototoestel 'meenemen' en op elke stopplaats kiekjes maken, ... Ook je vieruurtje kan in vakantie-stijl zijn (bijv.: hapjes uit exotische landen, hamburgers uit Amerika).

▪ De dromen van je leden

We geven hier een paar voorbeelden hoe je de voorstellen/dromen van je leden concreet kunt maken (maar wellicht zit je zelf ook boordevol ideeën):

- bergen: laat je leden met zand een berg maken (wie maakt de hoogste?)
- slapen, uitrusten: verduister het lokaal, zorg voor een rustgevende sfeer met kussens her en der waarop je leden vijf tot tien minuten mogen uitrusten (eventueel met een verhaal of rustgevende muziek erbij)
- naar een pretpark: zelf een schommel maken met een stukje touw (opgepast!), glijbaan met plastic en bruine zeep, een aantal actieve spelletjes op verschillende plekken in het lokaal
- naar de zee: een woelige zee maken door met velen op verschillende manieren (adem, een rietje, ...) in een bad met water te blazen of een zwembadje in het lokaal (of buiten) zetten en daarin waterspelletjes spelen.
- skiën: bind lange latten onder beide voeten van 6 personen en laat deze samen een eindje stappen
- zwemmen: met propfen krantenpapier tot aan het plafond van het lokaal maak je je eigen krantenbad
- ...

Probeer tijdens de reis samen met je leden stil te staan (letterlijk!) bij het feit dat

- kinderen in andere landen geen vakantie kennen, omdat ze zelfs niet naar school kunnen (of werk samen met een vluchtelingencentrum in de buurt, waar vakantie voor die kinderen veelal 'wachten op een uitspraak' betekent)
- iedereen zijn/haar vakantie anders invult; wat de ene minder leuk vindt, vindt de andere supertof
- elk land een eigen cultuur en dus ook andere gewoontes heeft (bijv.: in Spanje slaapt iedereen van 12 tot 15 uur; de zogenaamde siësta)
- ontspannen echt wel leuk is (wie zou dat kunnen missen?)
- sommige mensen hard werken en zichzelf geen vakantie gunnen

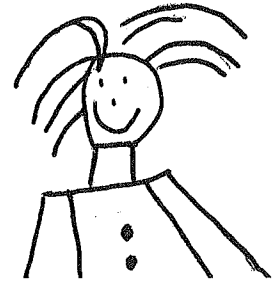
▪ Zonnige groetjes van ...

Na (of tijdens) de reis schrijven we ook kaartjes. Zorg voor evenveel postkaartjes als er leden zijn (leuk als het er zijn met verschillende plekjes op; je kunt ook zelf kaartjes knutselen of misschien uit een verzameling oude onbeschreven postkaarten putten). Ieder lid stuurt een kaartje naar een ander lid en schrijft wat hij/zij van de dag ('twee maanden') vond.

Als je deze activiteit op kamp doet, is dit de ideale manier om iets aan het thuisfront te laten weten.

De verdwenen bal

Thema:	afcheid, verdriet
Leeftijd:	6-8 jaar
Aantal:	onbeperkt
Materiaal:	drie knuffeldieren (slak, egel en schildpad), grote kartonnen dozen, schildergerief
Duur:	3 tot 4 uur
Vorm:	poppenkast, gesprekje en toneel

Inleiding

De schildpad, de egel en de slak zijn drie dieren die zich kunnen verstoppen in hun huis, huid of schild. Het verhaal en het gesprek maken aan de kinderen duidelijk hoe je kunt omgaan met je gevoelens. Je kunt ervoor uitkomen, of je kunt jezelf beschermen door je terug te trekken en te 'vluchten'. Activiteit geïnspireerd op 'de verdwenen bal' (Als de dod voor de dood op school, Leefsleutels, 2001).

Verloop

▪ Poppenkast

Alle kinderen zitten in een kring. Speel de volgende poppenkast.
Verteller: V, Schildpad: S, Egel: E en Slak: Sl

V: Schildpad, egel en slak zijn goede vrienden en spelen heel vaak samen. Ze hebben een lievelingsbal. Deze bal is heel bijzonder omdat het een trage bal is. Een snelle bal zouden zij met hun trage poten nooit kunnen pakken. Maar vandaag is er iets ergs gebeurd.

V: De drie dieren zijn op dit moment aan het slapen. Ze zitten veilig in hun huid, huis of schild. Wie kent er een slaapliedje? Kunnen jullie proberen de dieren voorzichtig wakker proberen te maken met een rustig liedje? Maar de dieren blijven liggen, ze komen niet naar buiten. Kunnen jullie het nog eens proberen?

Sl: De slak komt heel voorzichtig piepen en zegt dat ze haar met rust moeten laten, want zij is heel erg verdrietig. De slak vertelt dat de bal is weggerold en dat ze hem niet meer vinden; de bal is verdwenen, weg, voor altijd. "En nu ben ik zo erg verdrietig dat ik in mijn huisje wil blijven!" De slak kruipt weer in haar huisje.

V: Laat een kindje voorzichtig de schildpad strelen en vragen of zij even naar buiten wil komen.

S: De schildpad komt aarzelend naar buiten en vertelt dat ze haar met rust moeten laten, want zij is heel bang. "Onze bal is verdwenen en nu ben ik bang dat ik geen vrienden meer zal hebben om mee te spelen en dat ik dan altijd alleen zal blijven..." De schildpad kruipt weer in haar schild.

V: Wil iemand de egel zachtjes vragen naar buiten toe te komen?

E: "Nee, ik ben boos. Zie je dat dan niet aan mijn stekels?! Ik ben superboos omdat onze lievelingsbal is verdwenen en nu kunnen we niet meer spelen, die stomme bal is te ver gerold en we vinden hem nergens meer, nergens! We hebben al overal gezocht en hij is nergens meer te vinden, voor altijd en altijd verloren. En laat me nu verder boos zijn!!!! De egel verdwijnt weer in zijn stekelhuid.

▪ Dierenhuizen bouwen

Bouw met grote kartonnen dozen (waar de kinderen zelf in kunnen) de drie huizen van de dieren. Laat de kinderen de dozen beschilderen als het slakkenhuis, het schild van de schildpad en de grijze stekels van de egel. Laat de kinderen vervolgens tekeningen maken over de dieren en hun gevoelens, een zelfportret met een bang, boos of bedroefd gezicht. Hang deze tekeningen op aan de buitenkant van de drie huizen.

▪ Praat- en vraagmoment

Laat de kinderen kiezen in welke doos zij wel eens zouden willen wegkruipen. Je kunt ze elk om beurten of in groepjes in de dozen laten plaatsnemen. Stel de kinderen de volgende vragen:

- Zijn jullie ook al eens iets verloren voor altijd? Hoe voelde je je toen?
- Wat heb je dan gedaan? Heeft iemand jou getroost?
- Voelde je je toen zoals de egel (boos), de schildpad (bang) of de slak (verdrietig)?
- Wat voel je dan juist, waar voel je in jouw lichaam dat je boos, bang of verdrietig bent? Wat doe je dan?
- Zou jij je ook eens willen 'wegstoppen'?
- Wat gebeurt er als je dat altijd doet? Kan iemand jou dan nog helpen?

▪ Hulp

Op dit moment zien we alleen maar bange, bedroefde of boze gezichten. Vraag aan de kinderen hoe we de dieren kunnen helpen. De bal is echt onvindbaar en niet opnieuw te maken. Toch willen we proberen om de dieren weer blij te maken. De schildpad was bijvoorbeeld bang dat hij geen vriendjes meer zou hebben? Is dat zo? De slak was heel verdrietig? Wat kun je doen als iemand verdrietig is? Hoe doe je dat: iemand troosten?

Als de kinderen enkele ideeën geroepen hebben en er is wat over nagepraat, mogen ze de bange, bedroefde en boze gezichten in de huizen hangen. Die willen we nu eventjes niet meer zien. Eindig met een dans of een liedje samen met alle dieren.

